

af Slet Helbred, Understøttelse til fattige og Begravelseshjælp til Underofficerskenter og saa fremdeles; man vil se, at jo mere denne Konto belemres med uvefkommande Sager, des mindre bliver der tilovers til, hvad der oprindelig skulde ydes deraf. Men Undervisningen behøver det ærede Medlem ikke at være bekymret for, den faar Sygepasserne fuldt ud. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Omralen af den sidste Paragraf, den almindelige Paragraf, som det ærede Medlem antydede som den eventuelle Hærløv fra 1ste April. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillerne, jeg tror ikke, at det ligger for her, og det er jo klart udtrykt i selve Anmærningen, hvad der egentlig ligger i den. Derimod skal jeg lidt nærmere gaa ind paa Omralen af det Endringsforslag, der drejer sig om de saakaldte Kystbatterier til Beskydding af Forbindelsen mellem Landsdelene. Det ærede Medlem spurgte om, hvormeget der var bestemt at skulle medgaa dertil. Hvis det ærede Medlem havde læst Anmærkningerne, vilde han have set, at det er en Udgift paa 500,000 Kr., hvoraf Halvdelen forlanges i Mar. Det behøver det ærede Medlem altsaa ikke at spørge om. Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at omtale Betydningen af Forbindelsen mellem Landsdelene, som han mente var aldeles overvejende fremfor det øvrige, der er gjort, saaledes at man med Rimelighed egentlig burde være begyndt dermed. Det er naturligvis altid en Støns-sag, hvormed man skal begynde. I øvrigt vil jeg sige, at i det fuldstændige Forslag til Befæstningsanlægget her i Landet, til ekstraordinære Foranstaltninger, som har foreligget fra 1881, har jo ogsaa saadane Batterier været optagne; men jeg har ikke mærket noget til, at dette Ting har tilbudt at ville begynde dermed. Havde man tilbudt det, havde man maaste taget imod det. Min Kollega, den nuværende Marineminister, som den Gang var Krigsminister, udtalte sig altid saaledes, at naar man blot vilde give nogen Anledning af, hvoreledes der skulde arbejdes, vilde han være tilbøjelig til at rette sig derefter; men jeg tror ikke, at der har foreligget Endringsforslag i saa Henseende, som den daværende Minister eller Regeringen har nægtet at gaa ind paa. Det første Befæstningsforslag, som jeg havde den Ære at forelægge i Samlingen 1884—85, indeholdt en Befæstningovre i Sjælland, saa det ærede Medlem kan se, at jeg dog ikke er blottet for Sans for, at det ogsaa gælder at forsvare de andre Landsdele; men det var Lands-tinget der udtalte sig meget bestemt derimod og tog fuldstændig Afstand fra det Forlangende, og deraf fulgte saa, at det kom ud af

Forslaget. I øvrigt skal jeg bemærke, at selv om man havde begyndt med at gøre disse Havnebatterianlæg den Gang, da man i det hele taget begyndte paa Udviklingen af vort Befæstningsvæsen, havde man lige godt „udleveret hele Landet“, som det blev sagt. Disse Havnestæder kunne ikke forsvare Sjælland, de kunne naturligvis hjælpe til at koncentrere Hæren paa Den, men hvis vi ikke havde faaet Kjøbenhavn befæstet, var der ikke stor Sandsynlighed for at hindre en Landgang. Disse Anlægs Betydning er ikke at skulle hindre en Landgang, de kunne hjælpe med dertil, hvis Fienden skulde forsøge at gaa i Land i Nærheden af Batterierne, men Sjællands Kyst er stor, og der er mange andre Steder, hvor en Landgang lige saa godt kan finde Sted. Det er netop, fordi man ikke vil udlevere hele Landet, men vil værge noget af det, at man er begyndt med Kjøbenhavns Befæstning. Jeg skal desuden gøre den Bemærkning, at Grunden til, at man nu kan anlægge disse Batterier saa billigt, er den, at man har faaet Skytset og Ammunitionen disponibel i Magasinerne, derved, at man har anskaffet nyt Skyts til Søbefæstningen og en Del af Flaaden. Det er det ældre Skyts fra Søbefæstningen og Flaaden, som man paatænker at bruge hertil, men det havde man ikke den Gang; og skulde man have begyndt med at anstaffe ny Kanoner til disse Anlæg og have hjulpet sig med de gamle Kanoner paa Søbefæstningen, vilde det dog have været at stille Sagen paa Hovedet. Naar det ærede Medlem dernæst ønskede en Udtalelse om, hvorvidt man var færdig, vil jeg kun sige, at det beror paa, inden for hvilken Tidsgænse man mener at være færdig. Det er vanskeligt at udtale sig om, hvad man trænger til om 20, 30 eller 50 Mar, det kan jeg ikke udtale nogen Mening over. Men hvorvidt man er færdig med det, der har været arbejdet paa i de senere Mar med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning, har jeg oftere haft Vejlighed til at udtale mig om. Navnlig gjorde jeg i en Diskussion med det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgtreds (S. Scavenius) under Finanslovsforhandlingen i Fjor udtrykkelig opmærksom paa, at jeg betragter Fæstningsarbejdet som afsluttet, naar det var færdigt, der nu er under Arbejde, med Undtagelse af noget paa Amager. Der antog jeg, at man først vilde komme til at udføre noget, som krævedes af andre Grunde; naar Kristianshavns Bold yderligere fløffedes og gjordes tilgængelig for Bebyggelse, saa vilde der nemlig behøves en Erstatning for den Sikring, den yder. Det har jeg svaret det ærede Medlem tidligere